

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

รายงานการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการแก้ไขการออกกลางคันของผู้เรียน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล เพื่อให้การศึกษาได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้ศึกษาได้สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผล

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการแก้ไขการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล
- 2) เพื่อรวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เรียนวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล เกี่ยวกับปัญหาการออกกลางคัน และแนวทางการแก้ไขการออกกลางคัน

5.1.2 สมมติฐานของการศึกษา

ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าการออกกลางคันของผู้เรียนในวิทยาลัยเกษตรมีปัญหายุ่งในระดับน้อยหรือน้อยที่สุด หรือได้รับคะแนนเฉลี่ยไม่เกิน 2.51

5.1.3 วิธีการศึกษา ดำเนินการศึกษาตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับข้อมูลทางสถิติของการออกกลางคันของผู้เรียนในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานทะเบียน งานครูที่ปรึกษา งานครูแนะแนว และงานวัดผลประเมินผล โดยเก็บข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ปีการศึกษา 2553-2555
- 2) ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคัน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษา และการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษา และแนวทางการลดปัญหาการออกกลางคัน

3) สร้างแบบสอบถาม กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการที่สามารถวัดได้ จากนั้นนำองค์ประกอบสำคัญหรือประเด็นหลักของนิยามไปร่างเป็นข้อคำถาม และกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม

4) ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความตรงเชิงเนื้อหา เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะของแบบสอบถาม แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนนอกกลุ่ม เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นหรือความสอดคล้องภายในของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ใช้วิธีของครอนบาค

5) นำแบบสอบถามมาใช้งานจริงในภาคสนามเพื่อการศึกษาครั้งนี้

5.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม รายงานด้วยค่าร้อยละ
- 2) วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียน รายงานด้วยค่าเฉลี่ย แปลความหมายค่าเฉลี่ยเป็นระดับความคิดเห็นด้วยพิสัย 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด
- 3) เปรียบเทียบผลการประเมินสภาพปัญหาจำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับการศึกษา แผนกวิชาที่สมัครเรียน รายจ่ายในแต่ละสัปดาห์ และแหล่งที่มาของรายจ่าย รายงานด้วยสถิติทดสอบทีเทส แบบตัวแปร 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน ค่าสถิติทดสอบเอฟเทส กรณีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม และเป็นอิสระต่อกัน และการเปรียบเทียบเชิงพหุ กรณีที่ค่าเฉลี่ยของตัวแปรมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบเชฟเฟ้
- 4) รวบรวมข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการออกกลางคันและแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคัน โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และจัดลำดับความสำคัญโดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย

5.1.5 สรุปผลการวิจัย

1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนเพศชายและเพศหญิงจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนที่เรียนประจำแผนกวิชาต่าง ๆ มีจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 500 บาท และแหล่งที่มาของรายได้ส่วนใหญ่มาจากผู้ปกครอง

2) ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นภาพรวมสภาพปัจจุบันมีปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย ด้านที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียนออกกลางคันน้อยที่สุดคือ ด้านตัวครูผู้สอน รองลงมา คือด้านผู้เรียน อันดับ 3 คือ ด้านครอบครัว อันดับ 4 คือ ด้านชุมชน สำหรับด้านสถานศึกษา ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียนออกกลางคันอยู่ในระดับปานกลาง

3) ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นหัวข้อซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียนออกกลางคันมากที่สุดในด้านตัวผู้เรียนคือ ผู้เรียนขาดความรู้พื้นฐานในสาขาที่เรียน ด้านตัวครูผู้สอนคือ ครูมอบหมายงานมากเกินไปจนเกิดความท้อแท้ ด้านสถานศึกษาคือ สถานศึกษาบริการสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนไม่เพียงพอ ด้านครอบครัวคือ ผู้ปกครองต้องการให้ผู้เรียนประกอบอาชีพ และด้านชุมชนคือ ผู้เรียนมีบ้านพักอาศัยห่างไกลจากสถานศึกษา

4) ตัวแปรสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ระดับการศึกษา แผนกวิชาที่สมัครเรียน รายจ่ายในแต่ละสัปดาห์ และแหล่งที่มาของรายจ่ายของผู้เรียนไม่มีผลทำให้ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันแตกต่างกัน ยกเว้นตัวแปรเพศ คือเพศหญิงมีความคิดเห็นในทิศทางที่ดีกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษาที่พบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นภาพรวมสภาพปัจจุบันมีปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย ด้านที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียนออกกลางคันน้อยที่สุดคือ ด้านตัวครูผู้สอน รองลงมา คือด้านผู้เรียน อันดับ 3 คือ ด้านครอบครัว อันดับ 4 คือ ด้านชุมชน สำหรับด้านสถานศึกษา ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียนออกกลางคันอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่คาดไว้ คือผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าการออกกลางคันของผู้เรียนในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยหรือน้อยที่สุด หรือได้รับคะแนนเฉลี่ยไม่เกิน 2.51 ผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูลมีน้อยมาก แต่ก็ถือว่ามีปัญหา เนื่องจากจำนวนผู้เข้ามาเรียนกับจำนวนผู้จบการศึกษาตามหลักสูตรไม่ตรงกัน ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับรายงานของบุญโชติ ชำนาญและอุไรรัก ดรุณวรรณ (2554) ที่กล่าวว่า ปัญหาและสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนนักศึกษา โดยรวมและเป็นรายด้าน 6 ด้าน คือ ด้านสถานศึกษา ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตรและการเรียน

การสอน ส่วนตัวนักเรียน นักศึกษา ด้านครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน ของนักเรียน นักศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับตัวผู้เรียน

1) ผู้เรียนต้องรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคม กลุ่มเพื่อนต่างเพศและต่างวัย 2) ฝึกทักษะกระบวนการคิดที่สร้างสรรค์ ไม่สร้างจินตนาการในทางลบ 3) มีทักษะชีวิต รู้จักรักตัวเองและพวกพ้อง 4) น้อมนำหลักธรรมในการครองใจตน 5) ฝึกบุคลิกภาวะผู้นำที่กล้าหาญในทางที่ดี

ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา

1) การรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ เข้าศึกษาในสถานศึกษาควรมีกระบวนการสอบคัดเลือกเพื่อให้ได้นักเรียนที่มีความรู้ ความสามารถ และความต้องการเข้าเรียนในสาขาวิชานั้นๆ 2) การใช้กฎระเบียบในการปกครองควบคุมดูแลนักเรียนต้องมีความชัดเจนและยุติธรรมไม่หุยมหิมจนผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย 3) สถานศึกษาให้ความสำคัญและจัดทำแผนแก้ปัญหาการออกกลางคันระยะยาวโดยความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ชุมชน 4) จัดเครือข่ายผู้ปกครอง เพื่อให้สถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้ปกครอง ได้ปรึกษาหารือ รวมทั้งช่วยแก้ปัญหาต่างๆที่อาจเกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน 5) จัดหลักสูตรการเรียนพิเศษหรือสอนซ่อมเสริมให้สำหรับนักเรียนที่มีผลการเรียนดีหรือสอนเสริมสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงต่อการออกกลางคัน 6) การติดตามและเฝ้าระวังนักเรียนกลุ่มที่เสี่ยงต่อการออกกลางคัน เช่น ขาดเรียนบ่อย หรือ ตรวจพบสารเสพติดในร่างกาย และติดต่อประสานข้อมูลกับผู้ปกครองของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1) ครูผู้สอนควรเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน และติดตามนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงเป็นรายบุคคล เช่น ขาดเรียนบ่อยหรือมีปัญหาผลการเรียนต่ำลง พร้อมการประสานกับครูที่ปรึกษา เพื่อหาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหา 2) จัดการเรียนการสอนโดยสร้างจิตสำนึกให้นักเรียน

รักและผูกพันกับวิชาชีพ ครูผู้สอน และสถานศึกษา 3) ครูผู้สอนควรศึกษาและเข้าใจจิตวิทยาวัยรุ่น เพื่อจะได้ดูแลและให้คำปรึกษากับนักเรียนด้วยความรักและความเข้าใจ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

1) ติดตามสอบถามพฤติกรรม ผลการเรียนรู้ ของนักเรียนกับครูที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิด เพื่อรับทราบข้อมูลนำมาปรับปรุงและแก้ไขปัญหาต่างๆ 2) ผู้ปกครองให้คำแนะนำด้วยความสมเหตุสมผล ให้ความรักความอบอุ่นกับบุตรหลาน และดูแลอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง 3) ติดต่อประสานข้อมูลกับครูที่ปรึกษา และสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ไม่ผลึกความรับผิดชอบให้ครูและสถานศึกษาฝ่ายเดียว